

Punt de Vista

EL PUNT AVUI+

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

MAS HAURÀ DE FER ALGUNS CANVIS AL SEU GOVERN SI VOL TENIR UNA OPORTUNITAT

Miquel Sellarès



Periodista

La crisi no ho justifica tot

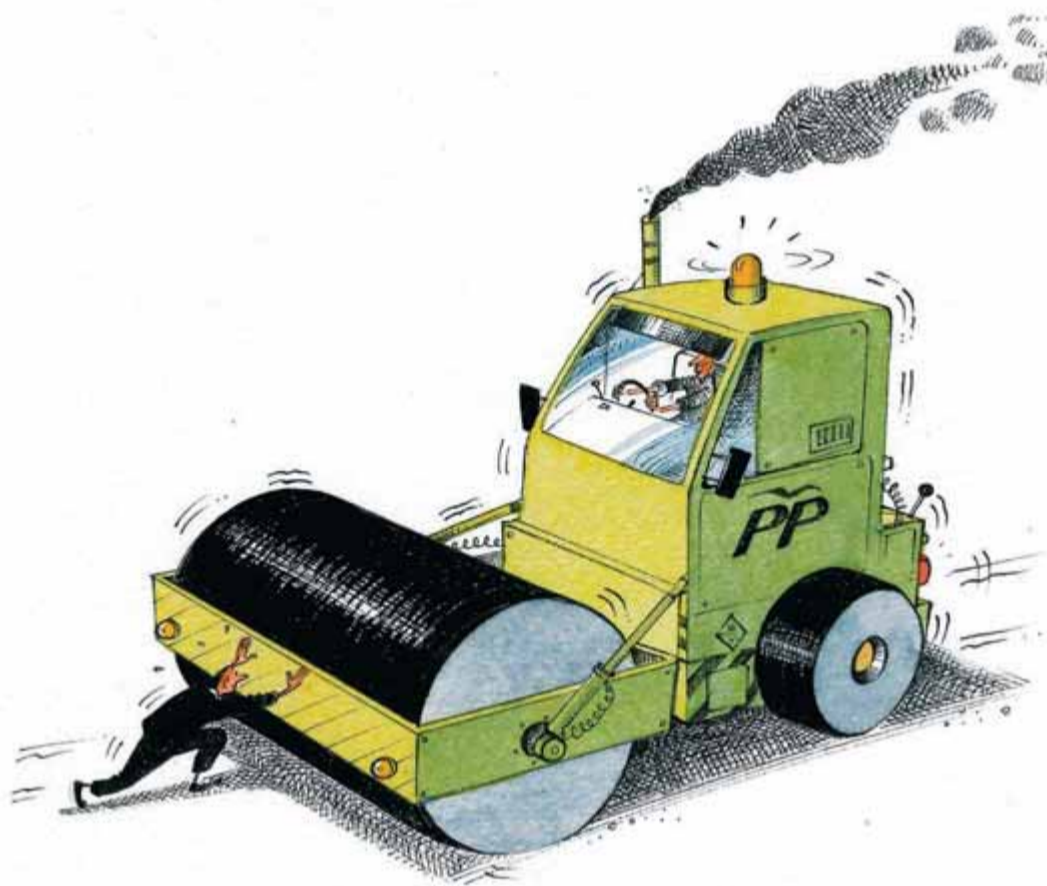
La victòria indiscutible i inqüestionable de CiU en les passades eleccions nacionals donaven i donen encara un estat de gràcia, en terminologia catòlica, important al govern d'Artur Mas. A més a més, aquest govern té la gran sort de tenir al davant una oposició desballestada i sense lideratges clars i contundents. A banda d'això, ens trobem en una situació de crisi. Una situació real, complexa i que no només té afectació en l'àmbit nacional, sinó que també estatal, europeu i nord-americà. Això permet que CiU i el president Artur Mas tinguin carta blanca per fer i desfer el que vulguin. Però hi comença a haver certs cercles polítics, econòmics i intel·lectuals que, dia a dia, comencen a fer-se preguntes i a tenir dubtes i qüestions al respecte. La crisi ho justifica tot? El fet que no hi hagi oposició, també? I és que mesos després de la constitució del govern d'Artur Mas, hom i una gran part de l'opinió publicada comença a adonar-se de les mancances d'aquell pretès govern dels millors i que s'ha acabat convertint en el govern dels possibles, en el qual comencen a albirar-se incapacitats, mediocritats, manca absoluta de sentit d'Estat i de projecte a mitjà i llarg termini.

ÉS CERT QUE LA MATEIXA TASCA del President és positiva i raonada. Té un departament d'Economia i Coneixement que treballa amb eficàcia, un d'Interior que s'ha reconciliat amb els seus professionals i està establint les bases de la seguretat pública al nostre país, i uns com Territori i Sostenibilitat i Ensenyament que intenten sortir-se'n en el marc de les retallades actuals. Però del que ha d'ésser conscient el president Artur Mas és que en els propers mesos caldran canvis i cirurgia en àrees del seu govern que estan al llindar del fracàs i la incompetència. En primer lloc, el seu propi departament, el de Presidència. Un departament inflat, amb un virrei envoltat de petits prínceps, desconeguts per l'opinió pública i els sectors professionals, que generen tota mena de comentaris i prevencions. A més a més, aquest departament concentra una responsabilitat vital en els nostres dies: la política de comunicació. Aquesta és, avui, inexistente fins al punt que la immensa majoria dels professionals de la comunicació del país no coneixen qui són els seus responsables i tot queda concentrat en una sola persona, el secretari general de la Presidència. D'altra banda, hi ha dos departaments que es troben immersos en una profunda crisi.

Aquests, ja no només reben les crítiques de l'oposició, sinó que també des de l'interior de CiU. Ens referim al departament d'Empresa i Ocupació i el de Sanitat.

DE TOTES MANERES, EL MÉS PROBLEMÀTIC de tot és que degut a la mancança total d'una política comunicativa, només arri-

El president Artur Mas ha de ser conscient que en els propers mesos caldran canvis i cirurgia en àrees del seu govern que estan al llindar del fracàs i la incompetència



CRISTINA LOSANTOS

ba a la ciutadania un únic missatge: retallades. Sembla que el govern que controla la distribució d'aigües del país estigui barrejant-hi tones de bromur per tal de destrempar la ciutadania, sense explicar-les-hi, de manera clara i contundent, el perquè d'on ens trobem. Es dirà que es parla de la reivindicació del concert econòmic, batejat com a pacte fiscal per l'actual govern, però, en canvi, no s'explica el perquè de tot plegat: l'espoli fiscal que pateix Catalunya. I a més a més, no es replica el missatge del govern espanyol, els seus mitjans i, diguem-ho tot, les seves clavegueres. Artur Mas es veurà obligat, passades les eleccions estatals, a fer canvis seriosos, no només en el govern de la Generalitat sinó que també en la seva estratègia. Si es vol seguir retallant, si es vol prescindir d'institucions i entitats públiques, si es vol diluir l'espai de comunicació català... s'ha de fer amb un equip de govern potent, seriós, creïble, que sàpiga les conseqüències de les seves retallades i que tingui autoritat moral i professional per fer-ho, si ho creu convenient. El drama és que si no es produeixen aquests canvis, el president Artur

Mas, que tenia dues legislatures garantides, començarà a tenir problemes i greus, sempre que l'oposició sigui capaç de generar una alternança clara, positiva i amb una estratègia que il·lusioni i permeti treure el país de la depressió en què es troba immers i que l'actual política de CiU hi està contribuint.

EL PRESIDENT NO CAL que vagi a cercar, lluny de la plaça de Sant Jaume, les estratègies que necessita. Per trobar-les, només cal que creui la plaça i vegi què fa el batlle de Barcelona, Xavier Trias, i l'equip de professionals que l'envolta. Catalunya i el seu govern, per molt pragmàtics i realistes que siguin, poden prescindir de la resta de la nació catalana, deixant les Illes i el País Valencià en mans dels botxins del PP, sense dir-hi res? Com poden, per moltes necessitats que tinguin en el Principat, potenciar el PP a diverses institucions, sabent el que fan a la resta

dels Països Catalans quan tenen possibilitats de fer-ho? Diguem-ho clarament, el PP és un partit que ataca i atacarà la llengua i la cultura catalanes fins anorrear-les i que té el ferm propòsit també de desnacionalitzar la nostra nació.

CIU NO POT INSTRUMENTALITZAR el poble de Catalunya explicant d'una manera directa o indirecta que el PP és el mateix que el PSC, perquè els catalans no oblidarem mai que, entre els fundadors d'aquest partit, hi havia persones com la pedagoga Marta Mata, que va fer possible la immersió lingüística a les nostres escoles, o d'altres com Maria Aurèlia Campany, Joan Raventós, Alexandre Cirici o, per què no dir-ho, l'expresident José Montilla, que va fer una fèrria defensa de la nostra llengua i cultura.

CiU té una gran funció històrica. De la mà d'Artur Mas, intentar la darrera oportunitat d'encaix amb Espanya: el pacte fiscal. I, d'altra banda, la també important i transcendental tasca que ha de desenvolupar Josep Antoni Duran i Lleida d'aturar el PP i ocupar el seu espai a Catalunya.